

**CENTRALNA
KOMISJA
EGZAMINACYJNA**

**EGZAMIN GIMNAZJALNY
W ROKU SZKOLNYM 2017/2018**

CZEŚĆ 3.

**JĘZYK HISZPAŃSKI
POZIOM ROZSZERZONY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ GE-1**

KWIECIEŃ 2018

Rozumienie ze sluchu

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Uczeń rozumie proste, krótkie wypowiedzi ustne artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.3) Uczeń znajduje w tekście określone informacje.	B
	1.2.		A
	1.3.	2.5) Uczeń określa kontekst wypowiedzi.	C
	1.4.	2.3) Uczeń znajduje w tekście określone informacje.	A
	1.5.		B
	1.6.	2.2) Uczeń określa główną myśl tekstu.	C
	2.1.	2.3) Uczeń znajduje w tekście określone informacje.	E
	2.2.		C
	2.3.		A
	2.4.		B

Rozumienie tekstów pisanych

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Uczeń rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.1.	3.2) Uczeń określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	B
	3.2.		D
	3.3.		A
	4.1.	3.6) Uczeń rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	B
	4.2.		E
	4.3.		C
	4.4.		D
	5.1.	3.3) Uczeń znajduje w tekście określone informacje.	C
	5.2.		A
	5.3.		D

Znajomość środków językowych

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
<p>I. Znajomość środków językowych.</p> <p><i>Uczeń posługuje się podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i></p>	6.1.	1. Uczeń posługuje się podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	<i>empieza</i>
	6.2.		<i>llenas</i>
	6.3.		<i>vienen</i>
	6.4.		<i>valientes</i>
	6.5.		<i>algunos</i>
	7.1.	1. Uczeń posługuje się podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	<i>le duelen los ojos</i>
	7.2.		<i>había poca gente</i>
	7.3.		<i>abre la puerta</i>
	7.4.		<i>ha viajado en avión</i>
	7.5.		<i>oyó una voz extraña / oyó (unas) voces extrañas</i>

Uwaga!

1. Odpowiedź uznaje się za poprawną **tylko** wtedy, gdy wpisywane wyrazy lub fragmenty zdań są **w pełni poprawne** gramatycznie i ortograficznie.
2. W zadaniach otwartych sprawdzających znajomość środków językowych, w których do każdej luki należy wpisać wyraz/wyrazy, akceptuje się wyraz zapisany wielką literą zamiast małą i odwrotnie. Powyższe ustalenie stosuje się pod warunkiem, że zdający nie naruszył innych zasad pisowni, np. pisowni nazw własnych.

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 7.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Uwagi dotyczące oceniania prac uczniów z dysleksją, dysgrafią i dysortografią*

We wszystkich zadaniach otwartych sprawdzających stosowanie struktur leksykalno-gramatycznych uwzględnia się stwierdzoną i udokumentowaną dysleksję, dysgrafię i dysortografię. Przy ocenie tych zadań nie są brane pod uwagę błędy ortograficzne. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.

*Zasady te obowiązują również w ocenie prac uczniów z afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, z mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac uczniów, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.

Przykładowe akceptowane odpowiedzi do zadań 6. i 7.

Zadanie	Przykładowe akceptowane odpowiedzi
6.1.	<i>empiesa</i>
6.2.	---
6.3.	<i>bienen</i>
6.4.	<i>valeientes</i>
6.5.	<i>aglunos</i>
7.1.	<i>le duelen los ojaz</i>
7.2.	<i>habia poka gente</i>
7.3.	<i>abre la puetra</i>
7.4.	<i>ha viajado en avion</i>
7.5.	<i>oyo una vos extraña / oyo (unas) vozes extrañas</i>

Wypowiedź pisemna

Zadanie 8.

Zorganizowałeś(-aś) przyjęcie dla Twojego młodszego brata. W e-mailu do kolegi/koleżanki z Hiszpanii:

- wyjaśnij, dlaczego zorganizowałeś(-aś) to przyjęcie
- opisz miejsce, w którym odbyło się to przyjęcie
- zrelacjonuj przebieg tego przyjęcia.

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

	wymagania ogólne	wymagania szczegółowe
<ul style="list-style-type: none">• treść• spójność i logika wypowiedzi• zakres środków językowych• poprawność środków językowych.	<p>I. Znajomość środków językowych.</p> <p>III. Tworzenie wypowiedzi.</p> <p>IV. Reagowanie na wypowiedzi.</p>	<p>1. Uczeń posługuje się podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych), umożliwiającym realizację pozostałych wymagań ogólnych w zakresie następujących tematów: 1) człowiek 2) dom 5) życie rodzinne i towarzyskie.</p> <p>5. Uczeń tworzy krótkie, proste i zrozumiałe wypowiedzi pisemne, np. e-mail: 1) opisuje [...] przedmioty, miejsca [...] 4) relacjonuje wydarzenia z przeszłości 7) opisuje intencje [...] 9) stosuje formalny lub nieformalny styl wypowiedzi w zależności od sytuacji.</p> <p>7. Uczeń reaguje w formie prostego tekstu pisanego, np. e-mail, w typowych sytuacjach: 2) [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.</p>

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu elementów polecenia uczeń się odniósł w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych elementów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu elementów uczeń się odniósł?	Ile elementów rozwinął?			
	3	2	1	0
3	4 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2		2 p.	1 p.	1 p.
1			1 p.	0 p.
0				0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź ucznia, który odniósł się do 2 elementów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych w znacznym stopniu uniemożliwiający realizację polecenia

Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie słów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły*, *sympatyczny*, *fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. *Este chico me cae bien*. zamiast *Me gusta este chico*.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	brak błędów lub nieliczne błędy niezakłócające komunikacji / sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację
0 p.	bardzo liczne błędy w znacznym stopniu zakłócające komunikację

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź nie podlega ocenie (egzaminator przyznaje 0 punktów we wszystkich kryteriach), jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub z innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za pracę niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć oraz/lub fragmenty pracy całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu słów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów. W takich pracach oznacza się błędy.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się najwyżej 1 punkt. W takich pracach oznacza się błędy.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera **40 słów** lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *Salu2*, *q'*, oznacza się jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach uczniów ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy dyslektyków to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac uczniów z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, z mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac uczniów, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.

10. Jeżeli zdający umieścił w pracy napis *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.
11. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *película, banda, grupo*, np. *la telenovela „M jak miłość”*.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy. W liczbie słów uwzględniane są wszystkie wyrazy użyte w danej nazwie własnej, np. *He leído Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy – 2 słowa. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją. Przez słowo rozumie się jeden element oddzielony od innych przez biały obszar/spację, np. *en casa* (2 słowa), *por esos chicos* (3 słowa), *10.01.2015* (1 słowo), *10 de enero de 2015* (5 słów), *1780* (1 słowo).
2. Jako jeden wyraz liczone są
 - słowa łączone dywizem
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *sms, s.f.*
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, *el siglo XX* = 3 słowa.
4. Imię i nazwisko występujące w tekście liczone są według ogólnych zasad.
5. Podpis *XYZ* oraz inne fikcyjne dane nie są uwzględniane w liczbie słów.
6. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
7. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *Ayer perdí el teléfono en sklep obuwniczy*. – 7 słów.

USZCZEGÓLOWIENIE KRYTERIÓW OCENIANIA WYPOWIEDZI PISEMNYCH

Treść

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–12 poniżej oraz przyjętymi dla konkretnego zadania
 - b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu podpunktu polecenia?
 - w jaki sposób uczeń realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
2. Jako podpunkt nieujęty (do którego uczeń **nie odniósł się**) traktowana jest wypowiedź ucznia, która (a) nie realizuje tego podpunktu lub (b) realizuje go w sposób całkowicie niekomunikatywny.
3. Jako podpunkt, do którego uczeń **odniósł się** w pracy, przyjmuje się komunikatywną wypowiedź ucznia, która w minimalnym stopniu odnosi się do jednego z trzech podpunktów treści polecenia.
 - Poprzez „minimalny stopień” rozumiane jest jedno odniesienie się do elementu polecenia, np. *Quería hacerle una sorpresa*.
 - Wyrażenia takie jak np. *cantar canciones, jugar al ordenador, dar regalos, tocar música* traktowane są jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
4. Jako podpunkt **rozwinięty** w pracy przyjmuje się komunikatywną wypowiedź ucznia, która odnosi się do jednego z trzech podpunktów treści polecenia w sposób bardziej szczegółowy.
 - Poprzez „bardziej szczegółowy sposób” rozumie się wypowiedź zawierającą (a) dwa odniesienia do danego podpunktu polecenia, np. *Lo quiero mucho y quería hacerle una sorpresa*. lub (b) jedno rozbudowane odniesienie do danego podpunktu polecenia, jeden aspekt opisany bardziej szczegółowo, np. *En el salón no había sillas ni mesas porque necesitábamos espacio para bailar*.
 - Słowa *muy, el/la/los/las más/menos, mucho, poco* nie stanowią rozwinięcia elementu polecenia, niezależnie od tego, ile razy są powtórzone.
5. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy dwóch wyrażen synonimicznych (np. *El pastel estaba muy rico y bueno*.) lub dwóch wzajemnie wykluczających się słów/wyrażen (np. *El restaurante era pequeño, pero bastante grande*.), lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu (np. *Mi madre me aconsejó hacer una fiesta, y mi padre también*.) oceniana jest jako **odniósł się**.
6. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
7. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia jednocześnie, np. zdanie *Para hacer el concurso de baile tuvimos que retirar del salón la mesa, las sillas y la alfombra*. może być uznane za realizację 2. albo 3. podpunktu polecenia.
8. Dopuszczalna jest sytuacja, w której uczeń traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów polecenia (= wprowadzenie oraz 3 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia

nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść, może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

- To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy, np. wyjaśniając, dlaczego postanowił zorganizować dla brata przyjęcie, uczeń pisze: *Eso me gusta*. – taka odpowiedź nie jest akceptowana.
9. Jeżeli uczeń realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwość, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że informacja dotyczy danego podpunktu polecenia i jest logicznie uzasadniona.
 10. Jeżeli uczeń realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalno-gramatycznej, podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego uczeń tylko odniósł się, a podpunkt, do którego uczeń odniósł się, jako nieujęty. Na przykład realizując podpunkt „zrelacjonuj przebieg tego przyjęcia”, uczeń pisze: *Salieron muchos amigos a casa, y por eso no había comida para todos*. (**odniósł się**).
 11. Dopuszcza się udzielenie przez ucznia wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, jak...* / *Nie wiem, co...* / *Nie wiem, dlaczego...*, jeżeli odpowiedź taka spełnia warunki zadania.
 12. Jeżeli uczeń realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, realizację podpunktu polecenia uznaje się za niekomunikatywną, np. *Decidí hacer una fiesta porque quería sprawić mu radość*. (**nie odniósł się**). Jeżeli uczeń używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia – fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np. *Najpierw, le entregamos regalos, y después cantamos y bailamos*. (**odniósł się i rozwinął**).

Spójność i logika wypowiedzi

1. W ocenie spójności rozważany jest poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie przelicza się jednak bezpośrednio liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności może również wynikać z nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny), np. *Cuando digo que voy a hacer una fiesta, mi madre se alegró y me ayuda mucho*.
3. Uczeń nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji w kryterium spójności i logiki wypowiedzi.
4. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności i logice, to uczniowi przyznaje się 2 punkty w kryterium spójności i logiki wypowiedzi.

Zakres i poprawność środków językowych

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych, których znajomości można oczekiwać od absolwenta gimnazjum na poziomie A2+ (ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*).
2. W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (**nie ma potrzeby** liczenia słów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu stosunkowo dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w tekście stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczenia	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	<i>Marek <u>lubić</u> czekoladę.</i>
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	<i>Marek √ czekoladę.</i>
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	<i>Słońce <u>gżeje</u>.</i>
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	<i>Słońce <u>gżać</u> w lecie.</i>
błędy w spójności/logice	podkreślenie linią falistą	<i>Założyłem kurtkę, <u>bo było gorąco</u>.</i>

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu traktowane są jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Uszczegółowienia do zadania 8.

Zorganizowałeś(-aś) przyjęcie dla Twojego młodszego brata. W e-mailu do kolegi/koleżanki z Hiszpanii:

- wyjaśnij, dlaczego zorganizowałeś(-aś) to przyjęcie
- opisz miejsce, w którym odbyło się to przyjęcie
- zrelacjonuj przebieg tego przyjęcia.

• wyjaśnij, dlaczego zorganizowałeś(-aś) to przyjęcie

Wymagania z Podstawy programowej III.1.:

5.7) uczeń opisuje intencje [...];

7.2) uczeń [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

- Przez pojęcie „przyjęcie” rozumie się każdego rodzaju spotkanie zorganizowane dla zaproszonych osób (gości). Akceptowane są takie wyrażenia jak: *fiesta, banquete, cena, merienda, baile* itp.
- Uczeń nie musi użyć w swojej wypowiedzi wyrażenia „przyjęcie”, ale z kontekstu pracy musi wynikać, że chodzi o spotkanie z udziałem zaproszonych osób, np. *Invité a nuestros amigos a casa para celebrar el cumpleaños de mi hermano.* („odniósł się”).
- Jeśli z całości pracy wynika, że nie chodzi o przyjęcie, lecz innego rodzaju spotkanie towarzyskie, to ten podpunkt polecenia traktuje się jako „nie odniósł się”, np. *Después de las clases nuestros amigos decidieron visitarnos para jugar al ordenador.* („nie odniósł się”).
- Uczeń musi podać **powód** lub **cel** zorganizowania przyjęcia dla brata. Przez powód/cel rozumie się na przykład:
 - a) okazję, z jakiej zostało zorganizowane przyjęcie dla brata, np. *Hice una fiesta porque era el cumpleaños de mi hermano.* („odniósł się”) / *Hice una fiesta de cumpleaños para mi hermano.* („odniósł się”) / *Hice una fiesta porque mi hermano ganó unas competiciones.* („odniósł się”)
 - b) okoliczności, które miały wpływ na decyzję piszącego o zorganizowaniu przyjęcia dla brata, np. *Hacia buen tiempo, por eso decidí hacer una fiesta para mi hermano en nuestro jardín.* („odniósł się i rozwinął”)
 - c) osoby, które miały wpływ na decyzję piszącego o zorganizowaniu przyjęcia dla brata, np. *Mi abuela me aconsejó organizar una fiesta para mi hermano.* („odniósł się”)
 - d) opinie, pragnienia, intencje i/lub preferencje piszącego, które wpłynęły na jego decyzję o zorganizowaniu przyjęcia, np. *En mi opinión, hacer una fiesta es el mejor regalo para un hermano menor.* („odniósł się i rozwinął”).
- Jeśli z pracy wynika, że przyjęcie zostało zorganizowane dla innej osoby niż brat lub przez inną osobę niż piszący, to taka realizacja tego podpunktu jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Invité a los amigos a mi fiesta de cumpleaños.* / *Los padres organizaron una fiesta de cumpleaños para mi hermano.* („nie odniósł się”).
- Informacja o zorganizowaniu przyjęcia nie jest realizacją tego podpunktu polecenia.
- Wymagany jest spójnik „bo”, „ponieważ” (*porque, como, por eso* itp.), gdy z kontekstu nie wynika powód zorganizowania przyjęcia, np. *Hice la fiesta porque mi hermano estaba triste.* („odniósł się”). Jeżeli z kontekstu nie wynika jednoznacznie, że jest to powód zorganizowania przyjęcia, to taka realizacja tego podpunktu jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Hice la fiesta. Mi hermano estaba triste.* („nie odniósł się”).

- Powód zorganizowania przyjęcia może być wyrażony w czasie teraźniejszym, np. *Hice una fiesta porque a mi hermano le gusta mucho bailar.* („odniósł się”).
- Jeżeli powód dotyczy przyjęcia, które odbędzie się w przyszłości, wówczas realizacja tego podpunktu jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Mañana voy a hacer una fiesta, porque es el cumpleaños de mi hermano.* („nie odniósł się”).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Hice una fiesta para mi hermano menor.	Hice una fiesta para mi hermano menor porque lo quiero mucho.	Hice una fiesta para mi hermano menor porque lo quiero mucho y quería sorprenderlo.
Decidí hacer una fiesta para celebrar mi cumple.	Hice una fiesta para mi hermano. Es que le gustan las fiestas.	Hice una fiesta para mi hermano. Me lo pidió nuestra madre porque ella estaba ocupada.

• **opisz miejsce, w którym odbyło się to przyjęcie**

Wymagania z Podstawy programowej III.1.:

5.1) uczeń opisuje [...] przedmioty, miejsca [...].

- Przez sformułowanie „miejsce” rozumie się każdą przestrzeń (zamkniętą i otwartą), w której zorganizowano to przyjęcie, np. *Decidí hacer la fiesta en un autobús antiguo de los años sesenta.* („odniósł się i rozwinął”).
- Z treści pracy musi jasno wynikać, że opis dotyczy miejsca, w którym zostało zorganizowane przyjęcie, np. *La fiesta fue en un sitio muy agradable en el centro de la ciudad.* („odniósł się i rozwinął”), ALE *En nuestra ciudad hay muchos sitios donde siempre hay buen ambiente.* („nie odniósł się”).
- Samo wskazanie miejsca, w którym zostało zorganizowane przyjęcie, bez podawania informacji określających / doprecyzowujących / charakteryzujących to miejsce, nie jest opisem, np. *Hice la fiesta en un restaurante.* („nie odniósł się”), ALE *Hice la fiesta en un restaurante moderno.* („odniósł się”) / *La fiesta fue en una playa.* („nie odniósł się”), ALE *La fiesta fue en una playa a orillas del lago.* („odniósł się”).
- Przymiotniki dzierżawcze powiązane z miejscem zorganizowania przyjęcia nie są traktowane jako informacja określająca / doprecyzowująca / charakteryzująca to miejsce, np. *La fiesta fue en mi / nuestra casa.* („nie odniósł się”).
- Uczeń, opisując miejsce, w którym odbyło się przyjęcie, może użyć określeń odnoszących się do:
 - a) jego wyglądu (m.in. wielkości, kolorystyki, wyposażenia, wystroju), np. *En la sala había enormes espejos.* („odniósł się i rozwinął”) / *Las paredes de la sala eran verdes.* („odniósł się”) LUB
 - b) atmosfery/warunków w nim panujących, np. *Era un lugar cómodo y tranquilo.* („odniósł się i rozwinął”) LUB
 - c) jego usytuowania, np. *El restaurante estaba en las montañas.* („odniósł się”).
- Nazwy własne, w tym geograficzne, nie są uznawane za odniesienie do podpunktu polecenia, np. *La fiesta fue en Teruel.* / *La fiesta fue en el club “Estrella”.* („nie odniósł się”).

- Uznaje się opis atrakcji organizowanych w tym miejscu, np. *En este restaurante se organizan conciertos.* („odniósł się”), jak również opis cech wyróżniających to miejsce, np. *En este restaurante sirven platos vegetarianos.* („odniósł się”), ALE *En este restaurante sirven platos.* („nie odniósł się”).
- Akceptuje się komunikatywną wypowiedź, w której uczeń porównuje miejsce imprezy do innego miejsca, np. *La sala en la que fue la fiesta parecía un jardín exótico.* („odniósł się i rozwinął”).
- Informacje dotyczące wrażeń, emocji, opinii piszącego nie są opisem. Mogą być traktowane wyłącznie jako elementy rozwijające właściwy opis, np. *La discoteca en la que hice la fiesta me gustó mucho.* („nie odniósł się”), ALE *La discoteca en la que hice la fiesta era pequeña, pero a mí me gustó mucho.* („odniósł się i rozwinął”).
- Nie jest wymagany czas przeszły dla opisu miejsca, np. *El restaurante en el que hice la fiesta tiene jardín.* („odniósł się”).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
La fiesta fue en el salón.	Decidí hacer la fiesta en el salón, porque es muy grande.	Decidí hacer la fiesta en el salón, porque es muy grande y luminoso.
Hice un picnic.	El picnic fue en un sitio precioso.	El picnic fue en un sitio precioso fuera de la ciudad.

• zrelacjonuj przebieg tego przyjęcia.

Wymagania z Podstawy programowej III.1.:

5.4) uczeń relacjonuje wydarzenia z przeszłości.

- Akceptuje się każdą komunikatywną wypowiedź, w której uczeń:
 - a) informuje o sposobie, w jaki zaproszeni goście spędzali czas na przyjęciu, np. *Todos bailamos salsa.* („odniósł się”) LUB
 - b) przedstawia atrakcje przyjęcia, menu, repertuar muzyczny itp., np. *Mis padres se disfrazaron de payasos y nos sirvieron la tarta.* („odniósł się i rozwinął”) / *Para comer había pollo con patatas fritas, y de postre, tarta de chocolate.* („odniósł się i rozwinął”) / *Uno de mis amigos cantó las canciones más populares.* („odniósł się i rozwinął”) LUB
 - c) opisuje odczucia, wrażenia uczestników przyjęcia, np. *No nos gustó mucho la comida.* („odniósł się”) LUB
 - d) charakteryzuje uczestników przyjęcia, np. *Los invitados llevaban ropa elegante.* („odniósł się”) / *Los amigos de mi hermano hicieron mucho ruido.* („odniósł się”) LUB
 - e) informuje o wydarzeniach niezależnych od uczestników przyjęcia, ale mających bezpośredni związek z przebiegiem przyjęcia, np. *De repente, se fue la luz y entró un policía.* („odniósł się i rozwinął”).
- Jeżeli zdający odnosi się tylko do jednego aspektu przyjęcia, np. jedzenia, konkursów, muzyki, to aby realizacja tego podpunktu została uznana za rozwiniętą wymagane są przynajmniej trzy elementy, np. *Organizamos varios concursos.* („odniósł się”) / *Organizamos varios concursos de baile.* („odniósł się i rozwinął”).

- Ogólne sformułowania dotyczące opinii o przyjęciu, niewskazujące na to, co działo się w czasie trwania przyjęcia, nie są traktowane jako realizacja tego podpunktu polecenia, np. *La fiesta fue genial.* („nie odniósł się”).
- Jeżeli uczeń wspomina o wydarzeniu, które nie miało żadnego wpływu na przebieg przyjęcia lub jego uczestników, to taką realizację tego podpunktu polecenia traktuje się jako „nie odniósł się”, np. *Ese día el Real Madrid ganó la Eurocopa.*, ALE *Ese día el Real Madrid ganó la Eurocopa. Al oírlo, todos saltamos de alegría.* („odniósł się i rozwinął”).
- Okoliczności wydarzeń traktuje się jako element rozwijający wypowiedź, np. *El camarero que llevaba la tarta se cayó.* („odniósł się i rozwinął”).
- Informacje dotyczące przygotowań do przyjęcia nie są realizacją tego podpunktu polecenia. Mogą być traktowane jako element rozwijający pod warunkiem, że są one związane z przebiegiem przyjęcia, np. *Compré muchas bebidas.* („nie odniósł się”), ALE *Todos tenían sed. Por suerte, compré muchas bebidas antes de la fiesta.* („odniósł się i rozwinął”).
- Jeżeli uczeń zamiast relacjonować przebieg przyjęcia przy użyciu czasów przeszłych opisuje, co będzie się działo na przyjęciu, które dopiero się odbędzie, to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy.

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
A sus amigos les gustó mucho la fiesta.	Tocó una banda de música.	Tocó una banda de música. La música nos encantó.
Creo que todos estaban alegres.	Sirvieron una tarta.	A las 6:00 sirvieron una tarta.